

تعیین ترکیبات سه رقم سبب زمینی خراسان و تغییرات آن پس از انبارداری^۱

سودابه عین افشار و بهجت تاج الدین^۲

۱- چکیده:

امروزه سبب زمینی یکی از عمدۀ توین مواد غذایی مردم را تشکیل می‌دهد. مصرف سرانه آن در ایران روز به روز در حال افزایش است و این رو تحقیق روی این ماده غذایی اهمیت ویژه‌ای دارد. در این تحقیق روی سه واریته عمدۀ در استان خراسان به نامهای دیامانت، آنولا، و دراگا تحقیقی جامع اجرا شد. در قالب یک طرح آماری فاکتوریل، ابتدا از یک منطقه تولید کننده سبب زمینی در شمال استان خراسان ۳۶ مزرعه انتخاب و هر واریته از ۱۲ مزرعه برداشت شد. آزمونهای میزان پروتئین، ماده خشک، نشاسته، قندهای کاهنده، خاکستر و وزن مخصوص اجرا و نتایج با نرم افزار SPSS 9.0 آنالیز شد. نتایج نشان داد که از میان سه واریته گفته شده در این طرح آنولا، با داشتن بیشترین میزان ماده خشک و نشاسته برای کاربرد در صنایع فرآوری مناسب‌تر است و از آن برای تهیۀ انواع چیزی، خلال، فرنج فرایز و استخراج نشاسته می‌توان استفاده کرد.

۲- واژه‌های کلیدی:

ترکیبات سبب زمینی، سبب زمینی، کیفیت سبب زمینی، واریته سبب زمینی

- برگرفته از طرح تحقیقاتی مصوب مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی «مقایسه کمی و کیفی ارقام سبب زمینی به منظور استفاده در صنایع فرآوری» به شماره ۰۰۶-۷۷-۰۰-۲۰-۱۰۰.
- به ترتیب عضو هیئت علمی بخش تحقیقات فنی و مهندسی مشهد، طرق- مرکز تحقیقات کشاورزی منابع طبیعی خراسان، کدپستی ۹۱۷۳۵، تلفن: ۰۵۱۱-۳۴۰۳۰۱، دورنگار: ۰۵۱۱-۳۴۰۰۳۹۰ و عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی.

۳- پیشگفتار:

این غده‌ها به مدت طولانی در دمای ۵/۵ درجه سانتیگراد نگهداری شوند چیپس مطلوبی حاصل نمی‌شود [۹].

وب و همکاران روی واریته‌ای از سیب زمینی به نام راست (Russette) آزمایش‌هایی را اجرا کردند که غده‌هایی بیضی، صاف تا دوکی شکل داشت. از جمله از آنها فرنچ فرایز تهیه کردند که کیفیت آن عالی بود. مقدار گلیکو آلکالوئیدهای این واریته پس از اندازه‌گیری ۱۱ میلی گرم در ۱۰۰ گرم وزن تازه بود [۱۷].

پاوک و همکاران واریته‌ای از سیب زمینی به نام بوت (Butte) را از نظر کیفیت خشک کردن آزمودند. بافت سیب زمینی در اثر پخت و فرنچ فرایز مطلوب بود، اما در مواردی که مواد جامد آن از ۲۱ درصد کمتر، یعنی وزن مخصوص آن از ۱۰۸ کمتر بود، بافت مطلوبی حاصل نشد و رنگ فرنچ فرایز شده آن کمی تیره‌تر از نوع شاهد بود. ترکیبات این واریته این گونه بود: مواد جامد ۲۲/۱ درصد، قندهای کاهنده ۱/۲ درصد (در ماده خشک)، ویتامین ث، ۷/۸ میلیگرم در ۱۰۰ گرم وزن تازه، پروتئین ۷/۴ میلیگرم در ۱۰۰ گرم وزن تازه، گلیکو آلکالوئیدها درصد (در ماده خشک) و کل گلیکو آلکالوئیدها ۴ میلیگرم در ۱۰۰ گرم وزن تازه. این واریته نیز با کیفیتی مطلوب خشک شد و محصول کیفیت عالی، رنگ خوب، و مدت نگهداری طولانی داشت [۱۴].

گولر و کولساریسی تأثیر ارتفاع از سطح دریا را بر شکل شناسی، فیزیولوژی، راندمان، و خصوصیات کیفیتی برخی واریته‌های سیب زمینی بررسی کردند و اختلاف معنی داری را بین ۷ واریته کشت شده در دو محل کشت مختلف یافتند و نتیجه گرفتند که

سیب زمینی یکی از محصولات مفید و مغذی است که کیفیت پروتئین آن برای انسان با اهمیت است و در مقایسه با گیاهان عمدۀ دیگر در واحد سطح از نظر تغذیه، عملکرد بیشتری دارد [۱۱]. در مطالعات صد ساله اخیر مشخص شده است که درصد گرانولهای بزرگ یا کوچک نشاسته به واریته سیب زمینی بستگی دارد و نتایج حاصل از مطالعات اخیر نیز این موضوع را تأیید می‌کند [۱۰]. مقدار آمیلوز و آمیلوپکتین، دمای ژلاتینیزاسیون و ویسکوزیتۀ خمیر نشاسته به مقدار فسفر نشاسته و نوع و مقدار کاتیون‌های تجمع یافته در آن بستگی دارد و مقدار فسفر در واریته‌های مختلف سیب زمینی متفاوت است [۸-۶].

پاوک و همکاران یک واریته جدید سیب زمینی به نام جم چیپ (Gemchip) معرفی کردند. این واریته غده‌هایی صاف، گرد، و گوشته سفید رنگ دارد. غده‌ها در ۴/۵ درجه سانتیگراد نگهداری و از آنها چیپس تهیه شد. و کیفیت چیپس حاصل معادل چیپس‌های دو واریته شاهد به نام‌های نور چیپ و آتلانتیک (Norchip & Atlantic) بود [۱۳].

سیپار و همکاران واریته‌ای جدید به نام نورویس (Norwis) معرفی کردند که ترکیبی از خواص کیفیت مطلوب چیپس، سازگاری با محیط کشت، مقاومت در مقابل بیماری‌ها و راندمان بالا داشت. غده‌ها در سه دمای ۱۲/۷، ۲۰/۹ و ۵/۵ درجه سانتیگراد نگهداری شدند، از دو تیمار اول بلا فاصله پس از انبارداری، چیپس تهیه شد و تیمار سوم، ابتدا در ۱۸/۹-۲۰/۹ درجه سانتیگراد مشروط شد و سپس از آن چیپس تهیه شد. نتایج نشان داد در صورتی که

واریته مارفونا بهترین راندمان را در نقاط پست و و هر دو ماده خشک را تا ۱ درصد کاهش می‌دهد. پخت مرطوب مقدار ویتامین ث و ماده خشک را کم می‌کند و از کیفیت خوراکی سبب زمینی می‌کاهد [۱۱].

۴- مواد و روش‌ها:

در این تحقیق از سه واریته، عمدۀ در استان خراسان به نامهای دیامانت، آئولا، و دراگا استفاده شد که از مزارع موجود در استان خراسان برداشت شده بود. زمان آزمایش همان سال زراعی بود.

در قالب یک طرح آماری فاکتوریل، ابتدا از یک منطقه تولید سبب‌زمینی واقع در شمال استان خراسان ۳۶ مزرعه انتخاب و هر واریته از ۱۲ مزرعه برداشت شد. نمونه‌ها دو قسمت شد. یک قسمت به آزمایشگاه و قسمتی دیگر به انبار با دمای ۷ درجه سانتیگراد منتقل شد. با آزمون‌هایی، میزان پروتئین، ماده خشک، نشاسته، قندهای کاهنده، و وزن مخصوص در ابتدا و پس از شش ماه انبار داری مشخص و نتایج با نرم افزار SPSS 9.0 آنالیز شد. آزمایش‌ها عبارت بودند از:

آزمایش اندازه گیری ماده خشک با استفاده از دستگاه آون و طی سه مرحله توزین پس از خشک شدن [۱].

آزمون اندازه گیری نشاسته به روش پلاریمتری [۱].

آزمون اندازه گیری پروتئین به روش میکروکلدل [۱].

آزمون قندهای کاهنده به روش فهلهینگ [۱] و آزمون وزن مخصوص به روش ترازوی وستفال [۱].

ریوز و همکاران یک واریته سبب زمینی را معرفی کردند که پس از نگهداری در انبار سرد از آن می‌توان برای مصارف فرآوری استفاده کرد زیرا قند در این واریته به کندی ساخته می‌شود و امکان مشروط کردن مجدد آن وجود دارد، و در صورتی که در دمای ۷ درجه سانتیگراد نگهداری شود مستقیماً و بدون مشروط کردن قابل فرایند است. آزمون‌های پانل چشایی نشان داد که این واریته آردی‌تر و مواد جامد آن بیشتر و رنگ آن پس از جوشیدن بهتر اما طعم آن از انواع استاندارد ضعیف‌تر است. کل گلیکو آلکالوئیدهای آن حدود ۷/۴ میلی گرم در ۱۰۰ گرم وزن تازه بود [۱۶].

پاول و همکاران روی یک واریته سبب زمینی به نام رنجر راست (Ranger Russette) مطالعه کردند. این واریته سبب‌زمینی‌هایی با کیفیت عالی و راندمان بالا به دست می‌دهد که برای پخت و فرایند به صورت فرنچ فرایز مناسب است [۱۵].

گلازووسکا و همکاران تأثیر شرایط انبارداری و پخت را بر مقدار ماده خشک و ویتامین ث و خصوصیات حسی سبب زمینی پخته شده بررسی کردند. انبارداری سبب‌زمینی واریته سوکول (Sokol) دو هفته پس از برداشت و در ۴ درجه سانتیگراد و ۸۵ درصد رطوبت نسبی به مدت ۵ ماه نگهداری شد. فرایند سبب زمینی شامل پوست گیری، شستشو و پخت به ۷ روش مختلف اجرا شد و نتایج نشان داد که انبار داری به مدت ۵ ماه مقدار ویتامین ث را تا ۲۵، درصد پوست گیری و شستشو ۳/۶ درصد

۵- یافته‌ها:

شبد و نتایج در جدول شماره ۱ خلاصه شده است.

همان طور که از داده‌های این جدول

مشخص است اثر واریته بر کلیه صفات (به جز وزن مخصوص) معنی‌دار بود اما اثر انبارداری تنها بر میزان نشاسته نمونه‌ها اثری معنی‌دار داشت. اثر متقابل تیمارها نیز در کلیه موارد معنی‌دار نبود.

نتایج حاصل از آزمون‌ها در قالب طرح فاکتوریل کامل تصادفی آنالیز شد که فاکتورها عبارت بودند از:

الف: واریته (در سه سطح A، B و C که برای واریته دیامانت، B واریته دراگا، و C واریته آنولا در نظر گرفته شد).

ب: زمان اندازه‌گیری (در ۲ سطح: ۱- زمان برداشت ۲- پس از ۶ ماه انبارداری در ۷ درجه سانتیگراد).

جدول شماره ۱- مجموع مربعتات اثر تیمارها بر فاکتورهای مورد آزمون

منبع	پروتئین	ماده خشک	وزن	نشاسته	قندهای	خاکستر	کاهنده	مخصوص
رقم	۱۴/۸۰۵*	۶۴/۳۵۳*	۳/۰۰۴ ns	۱۷۳/۷۰۵*	۰/۲۴۶*	۰/۰۳۷۶ ns		*
انبارداری	۲/۴۷۲ ns	۰/۰۵۲۸ ns	۷/۲۴۲ ns	۰۰۸/۸۹۴**	۰/۰۳۱۶ ns	۰/۰۰۳۴۷۲ ns		** معنی دار در سطح ۵ درصد
اثر متقابل	۰/۰۵۳ ns	۱/۰۸۶ ns	۱۷/۹۳۸ ns	۱۳/۰۹۴ ns	۰/۰۰۵۱۵ ns	۰/۰۰۸۸۴۷ ns		ns معنی دار نبود در سطح ۵ درصد
خطا	۴/۶۶۸	۳/۶۴۷	۲۸/۰۰۵	۳۳/۸۰۱	۰/۰۳۴۶	۰/۱۶۵		

با بررسی میانگین‌های درصد پروتئین بین نمونه‌های مربوط به هر رقم مشاهده می‌شود دو رقم دیامانت و آنولا با یکدیگر اختلاف معنی‌داری نداشته‌اند (اختلاف بین آنها ممکن است در اثر خطای آزمایش‌ها باشد) ولی رقم دراگا در سطح ۹۵ درصد با دو رقم دیگر اختلاف معنی‌دار نشان داده است، و می‌توان گفت در سیب زمینی رقم دراگا درصد پروتئین بیشتر است.

- بررسی اثر تیمارها بر میزان پروتئین موجود در محصول:

همانطور که در جدول شماره ۱ نمایان است سه رقم به کار رفته در این طرح با یکدیگر از نظر درصد پروتئین دارای اختلاف معنی‌داری بودند اما انبارداری آنها به مدت ۶ ماه اثری بر این صفت نداشت همچنین بر همکنش (اثر متقابل) این سه رقم نیز بر درصد پروتئین معنی‌دار نبود.

جدول شماره ۲ - مقایسه میانگین تغییرات پروتئین ارقام در دوسری آزمون

درصد پروتئین در ماده خشک	رقم
۱۱/۷۴۹	دیامانت
۱۳/۱۰۳	درآگا
۱۱/۷۳	آنولا

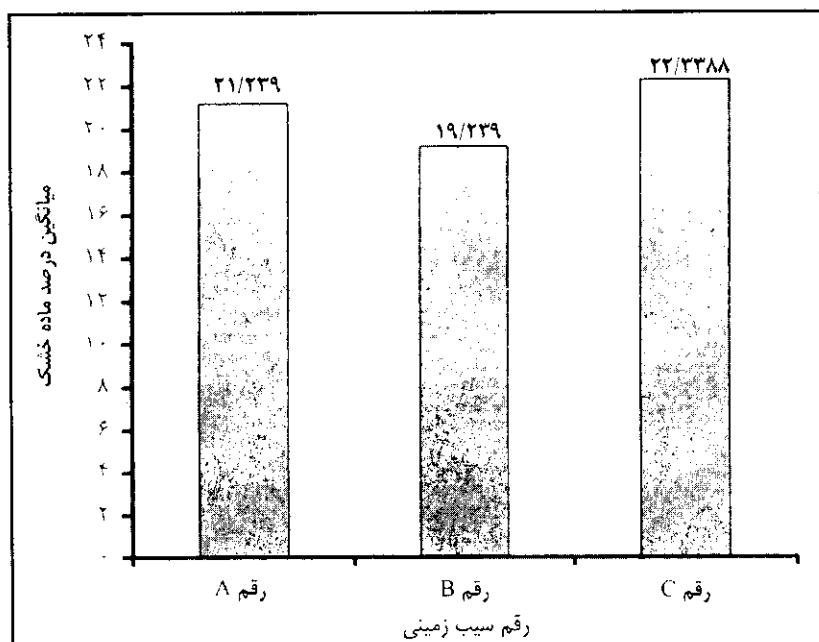
شماره ۱) دیده می‌شود فاکتور رقم اثری بسیار معنی‌دار بر میزان ماده خشک محصولات بر جای گذاشته است ($p<0.01$). برای بررسی دقیق‌تر، میانگین ماده خشک محصولات در هر رقم استخراج و به کمک آزمون دانکن با یکدیگر مقایسه شد. که نتایج در نمودار شماره ۱ نشان داده شده است.

- اثر تیمارها بر وزن خشک محصولات:

جدول آنالیز واریانس اثر تیمارها بر وزن خشک محصولات (جدول شماره ۱) نشان می‌دهد که اثر رقم بر وزن خشک نمونه‌های سبب زمینی کاملاً معنی‌دار است ($p<0.01$). اما اثر زمان آزمون و اثر متقابل زمان و واریته از نظر آماری معنی‌دار نیست.

- اثر واریته بر ماده خشک :

همان‌طور که در جدول تجزیه واریانس (جدول

نمودار شماره ۱ - مقایسه میانگین میزان ماده خشک سه رقم (A) دیامانت، (B) درآگا و (C) آنولا

بر میزان نشاسته نمونه‌های سبب‌زمینی نشان می‌دهد. همان‌گونه که از این جدول بر می‌آید اثر فاکتورهای واریته و زمان آزمون بر میزان نشاسته نمونه‌ها کاملاً معنی‌دار ولی اثر متقابل این دو فاکتور بر آزمون فوق بی‌اثر است.

با رجوع به جدول تجزیه واریانس (جدول شماره ۱) مشاهده می‌شود که واریته محصول تأثیر بسیار معنی‌داری بر نشاسته در محصولات داشته است.

برای تعیین واریته‌ای که بیشترین مقدار نشاسته را داشته باشد از مقایسه میانگین‌ها به کمک آزمون دانکن استفاده شد که نتایج آن در جدول شماره ۳ آمده است. در این جدول مشاهده می‌شود که کمترین میزان نشاسته از واریته دیامانت و بیشترین مقدار آن از واریته آنولا به دست آمده است.

اگر میانگین‌ها با آزمون دانکن و در سطح ۹۵ درصد مقایسه شوند واریته‌ها در دو زیر گروه تقسیم بندی خواهند شد زیرگروه ۱ شامل دو واریته دیامانت و دراگا و زیر گروه ۲ واریته آنولا است. واریته آنولا بیشترین مقدار نشاسته را دارد و واریته دیامانت و دراگا (گرچه نشاسته واریته دراگا بیشتر است) از نظر آماری قادر اختلاف معنی‌دار در سطح ۹۵ درصد هستند.

به طوری که ملاحظه می‌شود در رقم دراگا کمترین و در رقم آنولا بیشترین مقدار ماده خشک وجود دارد. نتایج آزمون حاکی است که بین دو رقم دیامانت و آنولا اختلاف معنی‌داری دیده نمی‌شود. ولی رقم دراگا با دو واریته دیگر اختلاف معنی‌دار (در سطح ۹۹ درصد) دارد و حاوی کمترین میزان ماده خشک بین ۳ واریته مورد آزمایش است.

با رجوع به جدول تجزیه واریانس (جدول شماره ۱) دیده می‌شود که زمان اندازه‌گیری بر میزان ماده خشک اثری بسیار ناچیز دارد که از نظر آماری بی‌معنی و کاملاً تصادفی تلقی می‌شود ($p < 0.05$). بین واریته و زمان آزمایش ($p < 0.05$) هیچ اثر متقابلی مشاهده نشد.

- اثر تیمارها بر وزن مخصوص نمونه‌های سبب‌زمینی:

همان طور که جدول آنالیز واریانس نمونه‌های سبب‌زمینی نشان می‌دهد از ۳ فاکتور دخیل در این آزمون در سطوح مختلف آزمایش شده، هیچ یک بر وزن مخصوص سبب‌زمینی تأثیر نداشته است.

- اثر فاکتورهای مورد آزمایش بر میزان نشاسته سبب‌زمینی:

جدول شماره ۱ آنالیز واریانس اثر فاکتورها را

جدول شماره ۳ - مقایسه میانگین اثر واریته بر میزان نشاسته سبب‌زمینی با آزمون دانکن

ردیف	درصد نشاسته در ماده خشک	درصد نشاسته در ماده خشک	ردیف	درصد نشاسته در ماده خشک
۱	۲۷/۸۸	۲۸/۰۴	۲	۳۰/۳۳
۳	۲۸/۰۴	۳۰/۳۳	۴	۲۷/۸۸
۵	۳۰/۳۳	۲۷/۸۸	۶	۲۸/۰۴

دراگا
آنولا

دیامانت

- اثر فاکتور زمان آزمایش بر میزان نشاسته: برای کسب اطمینان بیشتر، میانگین‌های میزان آنالیز اطلاعات حکایت از آن دارد که زمان نشاسته در دو تکرار آزمون با آزمون مقایسه میانگین اندازه‌گیری و آزمون اثربخشی بسیار معنی دار (در مقایسه شد که نتایج در جدول شماره ۴ آورده شده سطح ۹۹ درصد) بر میزان نشاسته داشته است.

جدول شماره ۴- آزمون t برای مقایسه میانگین زمان آزمایش بر میزان نشاسته نمونه‌ها

زمان آزمون	تعداد	میانگین خطای استاندارد	انحراف معیار	میانگین	درصد نشاسته
آزمون اول	۳۶	۳۰/۱۲	۶/۲۶۱۷	۱/۰۴۳۶	درصد نشاسته
آزمون دوم	۳۶	۲۷/۲۹۴۹	۵/۹۳۳۳	۰/۹۸۸۹	درصد نشاسته

به منظور تعیین میزان اختلاف واریته‌ها از نظر میزان قندهای کاهنده، آزمون مقایسه میانگین با آزمون دانکن اجرا شد که نتایج آن در جدول شماره ۵ آمده است.

همان طور که از این جدول بر می‌آید واریته دراگا با دو واریته دیگر از نظر میزان قندهای کاهنده دارای اختلاف معنی دار است به طوری که این واریته در مقایسه با دو واریته دیگر میزان قند کاهنده کمتری دارد.

جدول شماره ۶ مقایسه میانگین زمان اجرای آزمایش با میزان قندهای کاهنده توسط آزمون t را نشان می‌دهد. از این جدول بر می‌آید که میزان قندهای کاهنده در آزمون اول، در مقایسه با آزمون دوم کمتر و اختلاف آنها نیز معنی دار است.

به طوری که دیده می‌شود میزان نشاسته در اولین آزمون در حدود ۳ درصد بیش از آزمون دوم و این اختلاف در سطح ۹۹ درصد معنی دار است.

اثر متقابل تیمارها در آنالیز به صورت دو به دو بررسی شد و مشاهدات حاکی است که هیچ یک از تیمارها با دیگری تاثیر متقابل ندارد و تیمارها در تمام سطوح آزمون جمع پذیر هستند.

- اثر تیمارها بر میزان قندهای کاهنده موجود در سیب زمینی:

بررسی جدول شماره ۱ اثر تیمارها و اثر متقابل آنها بر میزان قندهای کاهنده (جدول شماره ۱) نشان می‌دهد که اثر همه تیمارها و اثر متقابل آنها بر میزان قندهای کاهنده موجود در سیب زمینی معنی دار است.

جدول شماره ۵- مقایسه میانگین اثر واریته بر میزان قندهای کاهنده با آزمون دانکن

رقم	درصد قندهای احیادر ۱۰۰ گرم ماده خشک
دیامانت	۱/۰۲۰۸
دراگا	۰/۸۵۴۶
آنولا	۱/۰۳۷۵

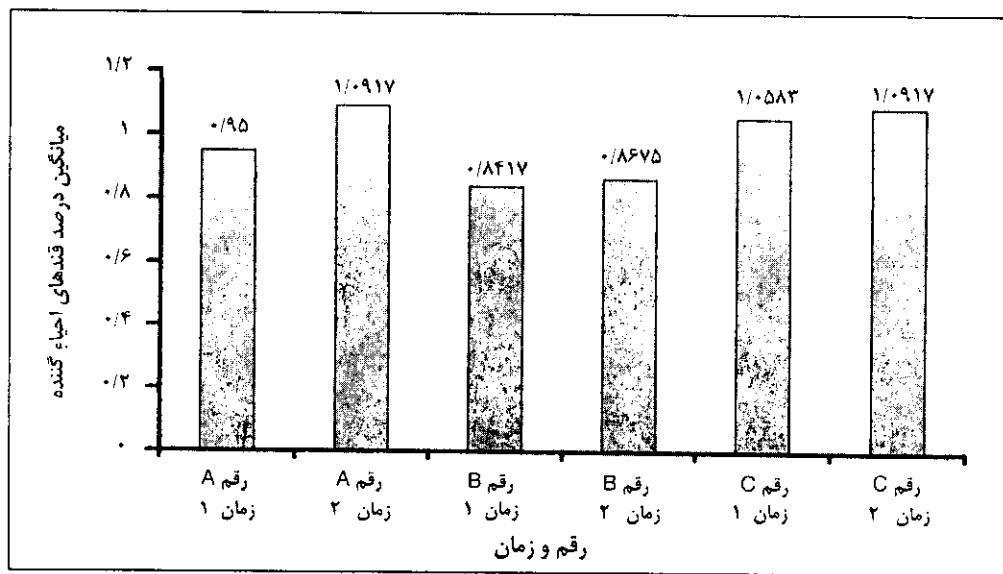
جدول شماره ۶- مقایسه میانگین اثر زمان انجام آزمایش بر میزان قندهای کاهنده با آزمون t

زمان آزمون	تعداد	میانگین انحراف معیار	میانگین خطای استاندارد	آزمون اول	آزمون دوم	درصد قندهای کاهنده
$۳/۲۷۳ * 10^{-۱}$	۰/۱۹۶۴	۰/۹۵	۳۶	آزمون اول	آزمون دوم	درصد قندهای کاهنده
$۳/۴۸۴ * 10^{-۲}$	۰/۲۰۹۱	۰/۹۹۱۹	۳۶	آزمون اول	آزمون دوم	درصد قندهای کاهنده

- اثرباره فاکتورها بر میزان قندهای احیاکننده
نمودار شماره ۲ مقایسه میانگین اثر متقابل

فاکتورها را بر میزان قندهای کاهنده را که با آزمون

دانکن اجرا شده است نشان می‌دهد.

نمودار شماره ۲- اثر متقابل دو فاکتور زمان آزمون و واریته بر میزان قندهای کاهنده

همان طور که در نمودار شماره ۲ مشخص است اختلافاتی بین اثر متقابل دو فاکتور مذکور وجود دارد به طوری که در مورد واریته دراگا با اولین زمان اجرای آزمون و همین واریته با دومین زمان اجرای آزمون و سایر فاکتورها، اختلافات کاملاً معنی دار و مشخص است.

پروتئین، نشاسته، وزن خشک، قندهای کاهنده و

ضایعات حاصل از پوست گیری مؤثر بوده است حال آنکه بر میزان وزن مخصوص و خاکستر بی اثر بوده‌اند و یا اثر معنی داری نداشته‌اند. از نظر میزان پروتئین واریته دراگا و از نظر وزن خشک، نشاسته و قندهای کاهنده واریته آنولا حائز بیشترین قدراند.

بسیاری از محققان، انواع واریته‌های سیب زمینی

را از نظر مواد تشکیل دهنده و ترکیبات و تناسب

آنها با فرآورده‌های مربوطه بررسی کرده‌اند [۹، ۱۱]

۶- بحث:

نگاهی اجمالی به بخش یافته‌ها نشان می‌دهد که

نوع واریته‌های آزمون شده در این طرح بر میزان

[۱۳-۱۷]

بر اساس نظر پاول که خصوصیات سبب زمینی مناسب برای فرآوری را این گونه پیشنهاد کرده است: مواد جامد ۲۲/۱ درصد، وزن مخصوص ۱/۰۸، پروتئین ۷/۸ درصد و قندهای کاهنده ۱/۲ درصد، کلیه واریته‌های به کار رفته در این طرح واجد مقادیر عددی بالاتری از حدود پیشنهادی او هستند لذا کلیه این واریته‌ها قابلیت به کار رفتن در صنایع فرآوری را دارند.

مطالعات نشان داد که انبارداری بر خصوصیات کیفی سبب زمینی تأثیر چندانی ندارد و تنها بر میزان نشاسته مؤثر است به این معنی که میزان نشاسته در ابتدای برداشت در مقایسه با ۶ ماه انبارداری بیشتر است. بر اساس یافته‌های گلازوسکا، شرایط انبارداری بر مقدار ماده خشک تأثیر می‌گذارد و موجب کاهش ماده خشک تا ۱ درصد می‌شود. در این آزمون شرایط انبارداری بر میزان ماده خشک بی‌اثر بود اما مقدار نشاسته را تا ۳ درصد کاهش داد.

می‌توان نتیجه گرفت که واریته آنولا با دارا بودن بیشترین مقدار ماده خشک برای تهیه فرآورده‌هایی همچون چیپس، خلال، و فرنچ فرایز مناسب است. از سوی دیگر، این واریته مقادیر زیادی قند کاهنده دارد لذا در زمان انبار داری باید در خصوص دمای انبار دقت کافی شود به طوری که همواره این دما بالاتر از ۵ درجه سانتیگراد باشد تا قندهای کاهنده در آن تشکیل نشود و یا اینکه در زمان خروج از انبار نسبت به مشروط کردن سبب زمینی و کاهش قندهای کاهنده اقدام شود. واریته آنولا بیشترین میزان نشاسته را نیز دارد و چنانچه هدف استخراج نشاسته باشد این واریته مناسب‌تر است؛ میانگین میزان نشاسته در این واریته حدود ۳ درصد بیشتر از دو واریته دیگر است به این معنی که هر تن از این محصول در مقایسه با دو واریته دیگر می‌تواند حاوی ۳۰ کیلوگرم نشاسته بیشتری باشد.

۷- منابع:

- ۱- پروانه، و. ۱۳۷۱. کنترل کیفی و آزمایشهای شیمیایی مواد غذایی. انتشارات دانشگاه تهران.
- ۲- حسینی، ز. ۱۳۶۸. روش‌های متداول در تجزیه مواد غذایی. مرکز نشر دانشگاه شیراز.
- ۳- حقایق، غ. ۱۳۷۵. تاثیرات واریته، درجه و روش‌های استخراج بر خصوصیات فیزیکو شیمیایی نشاسته سبب‌زمینی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه مشهد.
- ۴- کریم، گ. ۱۳۷۴. آزمونهای میکروبی مواد غذایی. موسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران.
- ۵- فلاحی، م. (متترجم). ۱۳۷۶. دانش و تکنولوژی سبب زمینی. بارثاوا. مشهد.

- 6- Barichello, V. 1990. Low temprature sweetening in susceptible and resistant potato: Starch structure and composition. *J. of food Sci.* 55, 1054-1059.
- 7- Boruch, M. 1985. Physico chemical modification of potato starch with different grain size. *Acta Alimentaria Polonica*.
- 8- Bushway, A. A. 1982. Potato starch and flour in frankfurters effect on chemical and sensory properties and total counts. *J. Food Sci.* 47, 402-408.
- 9- Cipar, M. S., D. Hunter, and G. Hendersun, 1990, Norwis: A new potato variety combining chipping quality, wide adaptation, disease resistance, and high yield. *American Potato Journal.* 67(6), 371-379.
- 10- Costas, G. B. 1982. Physical charasteristics, enzymatic digestibility and structure of chemically modified smooth pea and waxy maize starches. *J. Agric. Food Chem.* 30, 925-930.
- 11- Gladkowski, J. 1986. Technological progress in the polish potato industry. *Nahrung.* 30(8), 845-849.
- 12- Gueler, A., O. Kolsarici, 1995. Effects of altitudes on morphology, physiology, yield and quality charasteristics of some potato cultivars grown in different location. *Turkish Journal of Agriculture and Forestry.* 19(5), 385-389.
- 13- Pavek, J. J., D. L. Corsini, S. L. Love, D. C. Harne, D. G. Holm, W. M. Iritani, S. R. James, M. W. Martin, A. R. Mosley, J. C. Ojala, C. E. Stanger, and R. E. Thornton. 1992. Ranger Russet: A new long Russet potato variety for processing and fresh market with improved quality, disease resistance and yield. *American Potato Journal.* 69(4), 221-228.
- 14- Pavek, J. J., D. L. Corsini, D. R. Douglas, R. E. Ohms, J. G. Garner, H. C. Mc Kay, C. Sttanger, G. E. Vogt, W. C. Sparks, R. Kunkel, J. R. Davis, A. J. Walz, C. E. Dallimore, and J. Augustin, 1978. Bute: A long russet potato variety with excelent dehydration quality. *American Potato Journal.* 55(12).

- 15- Pavek, J. J., D. L. Corsini, S. L. Love, D. C. Hame, D. G. Holm, W. M. Iritani, S. R. James, M. W. Martin, A. R. Mosley, R. E. Thornton, 1991. Gemchip: A new potato variety with chipping quality and verticillium reresistance for the western US. *American Potato Journal.* 68(7), 461-466.
- 16- Reeves, A. F., G. A. Porter, F. E. Manzer, T. M. Work, A. A. Davis, and E. S. Plissey, 1994. Mainchip: A new chipping variety for cool storage processing. *American Potato Journal.* 71(4), 237-247.
- 17- Webb, R. E., D. R. Douglas, J. A. Frank, R. W. Goth, J. R. Shumker, and M. R. Heninger, 1984. Russette: A russette skin potato variety, combining high quality, high yields and adaption to the northeastern states and florida. *Am. Potato, J.* 61(2),77-81.

Determination of Composition of Three Varieties of Khorasan Potato and their Changes after Storage

S. Einafshar and B. Tajeddin

Nowadays, potato is one of the most important foods in the people's diet. Daily consumption of potato is increasing in Iran significantly; therefore the study and research on this product is essential. In order to the components of potato, three varieties of potato (Diamant, Aola and Draga) were chosen from thirty six fields in north of Khorasan province. Each variety was harvested from 12 fields and transported to the laboratory in agricultural research center of Khorasan. Measurement of protein, dry matter, starch, reducing sugars and density were done after harvest and after 6 months storage. The results were analyzed by SPSS; V9 software. The results showed that Aola had the highest dry matter and starch so it is recommended for processing in industries. It can be used for producing chips, french fries and starch.

Key words: Composition, Potato, Quality, Variety